

Sygn. akt III Ca 1873/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

Sędzia SO Gabriela Sobczyk (spr.)

SR del. Adam Dusza

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa B. K. i A. K. (1)

przeciwko (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 12 lipca 2013 r., sygn. akt II C 2959/12

1 zmienia zaskarżony wyrok:

a w punkcie 1 o tyle, że w miejsce kwoty 4822,72 zł zasądza kwotę 4772,95 zł (cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt dwa złote i dziewięćdziesiąt pięć groszy);

b w punkcie 2 o tyle, że w miejsce kwoty 4822,72 zł zasądza kwotę 4772,95 zł (cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt dwa złote i dziewięćdziesiąt pięć groszy);

c w punkcie 3 w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz każdego z powodów kwoty po 741,83 zł (siedemset czterdzieści jeden złotych i osiemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

1 oddala apelację w pozostałej części;

2 zasądza od pozwanej na rzecz każdego z powodów kwoty po 72 zł (siedemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR del. Adam Dusza SSO Lucyna Morys – Magiera SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 1873/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 października 2012 roku powodowie B. K. i A. K. (1) domagali się zasądzenia na ich rzecz od (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. łącznie kwoty 9 723,42 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 4 października 2012 roku oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu w kwocie 1.810,00 zł. W uzasadnieniu żądania podali, że ich

ojciec A. K. (2), którego są jedynymi spadkobiercami, zmarł dnia 4 października 2010r. Przed śmiercią prowadził on u pozwanej rachunek bankowy, na którym w chwili jego śmierci ulokowana była kwota nie mniejsza niż 32,56 zł, a po tej dacie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w Z. wpłynęło jeszcze zaległe świadczenie emerytalne w kwocie 8 159,13 zł tytułem świadczenia rentowego za okres do dnia śmierci spadkodawcy. Tym samym pozwana dysponuje kwotą przynajmniej 8 191,69 zł należącą do masy spadkowej. Dnia 19 kwietnia 2011r. powodowie wezwali pozwaną do wypłaty należnych im środków po spadkodawcy, co doręczone zostało pozwanej najpóźniej w dniu 28 kwietnia 2011r. W przekonaniu powodów pozwana dążyła do nieuzasadnionego przetrzymania środków z masy spadkowej i mimo spełnienia stawianych przez nią wymogów, do nadal nie zwróciła im pieniędzy. Na żadaną kwotę składa się należność główna 8 191,69 zł oraz kwota 1 531,73 zł tytułem odsetek od dnia 28 kwietnia 2011r. naliczonych do dnia wniesienia pozwu.

W odpowiedzi na pozew pozwana uznała powództwo co do kwoty 8 102,69 zł, a w pozostałym zakresie wniosła o jego oddalenie i obciążenie powodów kosztami procesu. Pozwana przyznała, iż prowadziła dla zmarłego A. K. (2) rachunek bankowy, na którym po potrąceniu należnych prowizji za prowadzenie tego rachunku pozostała kwota 8 102,69 zł. Pozwana powołując się na Regulamin świadczonych przez nią usług, zarzuciła, że nie mogła spełnić żądań powoda zawartych w piśmie z dnia 19 kwietnia 2011r., albowiem przedłożone przez powoda pełnomocnictwa dla A. K. (1) nie zawierało upoważnienia do dysponowania majątkiem spadkowym, a podpis spadkodawcy nie został poświadczony notarialnie, jak tego wymaga Regulamin. Wezwała więc powoda do usunięcia tych braków, czego ten nadal nie uczynił i nie przedstawił wymaganych dokumentów. Powodowie nie stawili się też w banku celem dokonania działu spadku, tylko bez wezwania wytoczyli powództwo. Podniosła pozwana, że majątek spadkowy stanowi majątek wspólny i bank może dokonać jego wypłaty wszystkim spadkobiercom jednocześnie lub po zgodnym ich oświadczeniu o dziale spadku. Skoro bank nie miał wymaganych dokumentów, to nie mógł spełnić świadczenia. Pozwana wywodziła, że nie dała tym samym powodu do wytoczenia powództwa i przy pierwszej czynności procesowej uznała roszczenie, z zatem nie powinna ponosić kosztów tego procesu. W tych okolicznościach, naliczenie przez powodów odsetek jest bezpodstawne, bo pozwana nie pozostawała w zwłoce, a uznanie powództwa obejmować może tylko należność główną.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanej (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w K. na rzecz powoda B. K. kwotę 4 822,72 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 4 października 2012r., natomiast w pozostałym zakresie powództwo w stosunku do powoda oddalił, zasądził również od pozwanej (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w K. na rzecz powódki A. K. (1) kwotę 4 822,72 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 4 października 2012r., natomiast w pozostałym zakresie powództwo w stosunku do powódki oddalił, ponadto zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę 1 511,94 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, zastrzegając że spełnienie świadczenia do rąk jednego z powodów zwalnia pozwaną w tym zakresie względem drugiego z powodów, a także nadał wyrokowi w zakresie świadczeń zasądzonych w punkcie 1 i 2 wyroku do kwoty 4 051,35 zł oraz w zakresie całego świadczenia zasądzonego w punkcie 3 wyroku rygor natychmiastowej wykonalności.

W pisemnych motywach orzeczenia Sąd wskazał, że bezsporną w sprawie była zasada, że powodom jako spadkobiercom należy się zwrot kwoty zdeponowanej u pozwanej na rachunku bankowym po spadkodawcy. Pozwana uznała roszczenie do kwoty 8 102,69 zł, stanowiącej

Sygn. akt III Ca 1873/13

nominalną różnicę tego, co pozostało na tym rachunku z potrąceniem prowizji bankowych, bezsporne były również okoliczności faktyczne sprawy.

W przekonaniu sądu roszczenie co do zasady było słuszne, jako że powodowie wykazali, iż co najmniej dnia 9 maja 2011r. pozwana posiadała już komplet dokumentów dających podstawę do wypłaty powodom żadanego przez nich świadczenia. Niespełna miesiąc wcześniej, pismem z dnia 19 kwietnia 2011r. powód, działając imieniem własnym oraz swojej siostry A. K. (1), przedkładając oryginał pełnomocnictwa, po raz pierwszy zgłosił pozwanej żądanie zwrotu środków z rachunku bankowego, jednak pozwana poinformowała powoda, aby złożył on wniosek w najbliższym oddziale banku. W ocenie Sądu I instancji zasadnym było oczekiwanie przedłożenia oryginału poświadczenia

dziedziczenia, natomiast żądanie przedłożenia udzielonego przez siostrę pełnomocnictwa w formie szczególnej było niesłuszne. Dnia 9 maja 2011r. powód okazał oryginały dokumentów w oddziale banku pozwanej w G. przy ul. (...) (pismo powoda z dnia 9 maja 2011r., k. 19), wyznaczając pozwanej czternastodniowy termin do zapłaty. Zdaniem Sądu Rejonowego jeśli pozwana miała nadal wątpliwości, czy i komu świadczenie spełnić, to należało uniknąć zarzutu i konsekwencji wynikających z opóźnienia, spełniając świadczenie do depozytu sądowego. Nie czyniąc tego w terminie do dnia 23 maja 2011r. dopuściła się pozwana opóźnienia skutkującego koniecznością zapłaty odsetek ustawowych w kwocie 1 455,55 zł (od sumy 8 189,88 zł za okres od dnia 24 maja 2011r. od dnia 3 października 2012r., stosownie do treści art. 482 § 1 k.c. W konsekwencji powodom należała się łączna kwota 9 645,43 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa.

Zdaniem Sądu Rejonowego należną powodom kwotą główną była suma 8 189,88 zł, jako że potrącenie prowizji po śmierci spadkodawcy było niezasadne z uwagi na fakt, iż z tą chwilą umowa rachunku bankowego wygasła. Prowizja należeć się mogła pozwanej najpóźniej za październik 2011 roku (spadkodawca zmarł dnia 4 października 2011r.), ale opłata za ten miesiąc winna być naliczona proporcjonalnie, skoro za cały miesiąc należało się opłat łącznie 14,00 zł (opłata za prowadzenie rachunku: 8,- zł i opłata za kartę VE: 6,- zł), a październik miał 31 dni, to pozwana mogła naliczyć 12,90% opłat miesięcznych, a więc kwotę 1,81 zł. Kwota kapitału do wypłaty w wysokości 8 189,88 zł stanowi różnicę pomiędzy tym, co pozostało na rachunku bankowym (bezsporne 8 191,69 zł), a wartością należnych powódce prowizji (1,81 zł).

W ocenie Sądu I instancji z poświadczenia dziedziczenia wynika, że każdy z powodów dziedziczy spadek po połowie, brak jest podstaw prawnych do przyjęcia solidarności po stronie powodów jako wierzycieli, a przedmiotem przysługującej im wierzytelności jest świadczenie pieniężne podzielne co do swojej natury. Dlatego każdemu z ich należy się tylko połowa z podanej wyżej sumy. Ta połowa – według ustaleń sądu – to kwota 4 822,72 zł, z uwagi na brak przepisów stanowiących podstawę do dokonania zaokrągleń na rzecz jednej czy drugiej strony, względnie przy odpowiednim zastosowaniu art. 5056 § 3 k.p.c. W konsekwencji Sąd Rejonowy zasądził na podstawie art. 922 § 1 k.p.c. każdemu z powodów z osobna należną im połowę z sumy, którą winna im zapłacić pozwana, jako że wierzytelność o zwrot tej kwoty wchodzi do praw spadkowych nabytych przez powodów. O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 482 § 1 k.c., zaś na tych samych podstawach powództwo jako nieuzasadnione w pozostałej części oddalono w stosunku do każdego z powodów. O kosztach procesu orzeczono stosunkowo na podstawie art. 100 k.p.c, natomiast zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. wobec częściowego uznania powództwa, nadano wyrokowi w części zasądzającej rygor natychmiastowej wykonalności, natomiast w zakresie kosztów rygor natychmiastowej wykonalności obejmuje całość zasądzonej sumy.

Powyższy wyrok został w części przewyższającej kwotę 8.102,69 złotych oraz w zakresie kosztów postępowania zaskarżony przez pozwaną, zaś środek odwoławczy został oparty na naruszeniu przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 199 k.c. w związku z art. 1035 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c. poprzez uznanie, że pozwana pozostawała w zwłoce ze spełnieniem świadczenia, podczas gdy rozporządzać spadkiem oraz dokonywać czynności przekraczających zwykły zarząd mogą wyłącznie wszyscy spadkobiercy razem, a do działu spadku każda rzecz

Sygn. akt III Ca 1873/13

i prawo wchodzące do spadku należy do wszystkich spadkobierców razem, bez względu na to, czy jest to prawo podzielne. Ponadto podniesiono sprzecznosc istotnych ustaleń Sądy z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że brak jest podstaw do pobierania przez pozwaną opłat i prowizji za prowadzenie rachunku bankowego, gdyż ta umowa wygasła z chwilą śmierci spadkodawcy, podczas gdy ustalenie takie jest sprzeczne z § 35 ust. 6 Regulaminu świadczenia przez (...) Bank (...) S.A. usług w ramach prowadzenia rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych oraz rachunków oszczędnościowych dla osób fizycznych, a nadto postawienie pozwanej braku konsekwencji wyrażającej się w fackie przyznania, iż umowa rachunku bankowego wygasła z chwilą śmierci spadkodawcy, a pomimo tego dalszego pobierania prowizji, podczas gdy pozwana w żadnym miejscu faktu takiego nie przyznawała, które to uchybienia miały istotny wpływ na wynik sprawy. W oparciu o powyższe zarzuty pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w zaskarżonej części, ewentualnie

o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania w tym zakresie.

Powodowie, w odpowiedzi na apelację, wnieśli o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania przed sądem drugiej instancji. W uzasadnieniu podniesiono, że zaskarżony wyrok jest zasadny, jako że przedłożone umocowanie było wystarczające do dokonywania czynności przekraczających zwykły zarząd oraz czynności konserwujących, mógł dokonywać wszystkich czynności i dochodzić wszelkich roszczeń zmierzających do zachowania wspólnego prawa (art. 209 w zw. z art. 1035 k.c.), zastosowanie znajdował również art. 50 i 511 Prawa Bankowego. W odpowiedzi na apelację podniesiono ponadto, że wymaganie przez pozwaną pełnomocnictwa w szczególnej formie pozbawione jest podstawy prawnej, natomiast zapisy regulaminu nie wiążą powoda, jako że pozwana nie udowodniła, że został on przedstawiony spadkodawcy przed podpisaniem umowy, stosownie do treści art. 3841 w zw. z art. 384 k.c., szczególnie iż regulamin pochodzi z 2006 roku, zaś umowa została podpisana w 1998 roku, nadto zgodnie z § 23 ust. 1 pkt 1 regulaminu umowa rachunku bankowego wygasa z chwilą śmierci posiadacza, zaś z przywoływanego przez pozwaną § 2 regulaminu nie wynika, by umowa w dalszym ciągu trwała między bankiem a spadkobiercami. Jednocześnie podniesiono, że § 19 dotyczy pełnomocnictwa do rachunku, a nie do dysponowania majątkiem spadkowym, szczególnie że pełnomocnik nie może być jednocześnie posiadaczem rachunku, zaś w § 23 dotyczącym wypłaty na wypadek śmierci nie ma mowy o pełnomocnictwie, a nadto że jeśli w ocenie pozwanej umowa wiązała spadkobierców, to byli oni współposiadaczami rachunku, zatem zgodnie art. 50 i 511 Prawa Bankowego konieczne było wypłacenie środków na samodzielne żądanie każdego ze współposiadaczy. Wreszcie podniesiono, że pozwana dała podstawy do wytoczenia powództwa albowiem nie odpowiedziała na przedłożone osobiście wezwanie, podniosła nowe zarzuty po wytoczeniu powództwa, dążąc do zniechęcenia powodów w dochodzeniu ich praw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelację pozwanej uznać należało za zasadną w części.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy były prawidłowe i oparte o zgromadzony materiał dowodowy, wobec czego Sąd Okręgowy podziela je i czyni własnymi, z tymże wyjątkiem, iż pozwana nie przyznała, iż umowa rachunku bankowego wygasła z chwilą śmierci spadkodawcy. Odnosząc się do podniesionych przez pozwaną zarzutów w pierwszej kolejności podnieść należy Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że pozwana pozostawała w zwłoce ze spełnieniem świadczenia, a tym samym nie doszło do naruszenia art. 199 k.c. w zw. z art. 1035 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c. Wbrew twierdzeniom skarżącej Sąd Rejonowy nie przedstawił zapatrywania, że z uwagi na podzielność świadczenia wchodzącego w skład spadku pozwana winna była dokonać wypłaty połowy środków na rzecz powoda, a drugą połowę złożyć do depozytu sądowego, a ograniczył się do stwierdzenia, że po przedłożeniu

Sygn. akt III Ca 1873/13

niezbędnych dokumentów pozwanej został wyznaczony czternastodniowy termin do dokonania zapłaty i jeśli pozwana miała wówczas wątpliwości, czy i komu spełnić świadczenie, mogła złożyć świadczenie do depozytu sądowego. Zdaniem Sądu Okręgowego powodowie najpóźniej w dniu 9 maja 2011 roku przedłożyli komplet dokumentów zobowiązujących pozwaną do wypłacenia zgromadzonych na rachunku środków. Powód okazał oryginał aktu poświadczenia dziedziczenia, z którego wynikało, że jedynymi spadkobiercami po A. K. (2) jest B. K. i A. K. (1). Powód okazał oryginał pełnomocnictwa swojej siostry do reprezentowania jej praw w postępowaniu, zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że spadkobiercy nie działali razem. Żądanie złożenia przez powódkę podpisu notarialnie poświadczonego na pełnomocnictwie, jak i wyrażenia zgody na dokonanie przez powoda częściowego działu spadku było bezzasadne i nie znajdujące żadnego oparcia tak w przepisach prawa, jak i regulaminie.

Pełnomocnik bowiem ma uprawnienie do dokonywania czynności wynikających z pełnomocnictwa w imieniu i na rachunek mocodawcy. Pełnomocnictwo przedstawione przez powoda było pełnomocnictwem do załatwiania spraw

związanych ze spadkiem (k.10), nie musiało wymieniać uprawnienia do „działu spadku” dla możliwości skutecznego występowania powoda imieniem siostry przed pozwanym bankiem.

Wprawdzie § 19 ust. 2 pkt 6 regulaminu wymaga rzeczywiście uwierzytelnionego notarialnie wzoru podpisu bądź złożenia go w obecności pracownika banku, jednak przepis ten dotyczy wyłącznie pełnomocnictwa do rachunku. Tym samym nie znajdował on zastosowania w niniejszej sytuacji, jako że powódka nie udzieliła bratu pełnomocnictwa do rachunku, a do wypłaty środków wchodzących w skład spadku.

Skoro umowa rachunku była już w tym momencie rozwiązana (bank bezspornie wiedział już o śmierci spadkodawcy-§35 ust.6), to owo upoważnienie stanowiło realizację jej praw jako spadkobiercy, a nie pełnomocnictwo do rachunku z § 19 regulaminu. Bezzasadnym było również żądanie zgody na częściowy dział spadku, skoro stosownie do § 23 ust. 1 regulaminu bank wypłaca osobom uprawnionym środki, po uprzednim przedstawieniu prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku (akt poświadczenia dziedziczenia ma tożsamą moc), a w przypadku braku zgodnego oświadczenia wszystkich uprawnionych, po dokonaniu działu spadku. Przepis ten nie precyzuje, czego dotyczyć dokładnie ma zgodne oświadczenie, a w szczególności nie stanowi, że ma być to zgoda na częściowy dział spadku. Skoro B. K. dysponował zgodą siostry na reprezentowanie jej praw, tym samym składając oświadczenie co do chęci wypłacenia środków pieniężnych składał je imieniem własnym i mocodawczyni, to bank nie mógł formułować dalszych wymogów, jako nie znajdujących oparcia w przepisach prawa i regulaminie, zwłaszcza że umowy o częściowy dział spadku pomiędzy stronami, w sytuacjach gdy w skład spadku nie wchodzi nieruchomość, nie wymagają jakiegokolwiek formy szczególnej, również pisemnej, obowiązku takiego na powodów nie nałożył również regulamin.

Rację ma natomiast pozwana, że rzeczywiście stosownie do § 35 ust. 6 Regulaminu umowa wygasła z chwilą powzięcia przez bank wiadomości o śmierci posiadacza rachunku. Tym samym rzeczywiście powództwo zasadne było jedynie w zakresie kwoty 8.105,36 złotych, jako że do daty powzięcia przez bank wiadomości o śmierci spadkodawcy (tj. do 20 kwietnia 2011r.) potrącenia prowizji w zakresie środków zgromadzonych na koncie były zasadne, skoro umowa jeszcze wówczas obowiązywała. Powyższe wyliczenie uwzględnia kwotę prowizji za kwiecień 2011r. w wysokości 2/3 tj. 5,34 zł. Dalej idące twierdzenia pozwanej co do możliwości pobierania prowizji nie są zasadne, bo skoro zgodnie z §35 ust.6 umowa po 20 kwietnia 2011r. już nie obowiązywała, nie mogły też być naliczane na jej podstawie dalsze opłaty za prowadzenie rachunku. Tym samym brak było podstaw do ich naliczania na podstawie §22 za dalszą część kwietnia 2011r.

Powyższe nie zmienia jednak oceny Sądu Okręgowego co do tego, iż pozwana pozostawała w zwłoce ze spełnieniem świadczenia od dnia 24 maja 2011 roku, jako że pomimo dysponowania kompletem dokumentów do spełnienia świadczenia nie wypłaciła powodom należnym im środków. Wobec powyższego wytoczone powództwo o odsetki od 24 maja 2011r. było zasadne, zasadne było tym samym również w zakresie żądania zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III Ca 1873/13

Nie zachodziła zatem w niniejszej sprawie sytuacja z art. 101 kpc, która uzasadniałaby obciążenie powodów kosztami procesu mimo zasądzenia na ich rzecz dochodzonego roszczenia.

Kwota 8.105,36 złotych, zgodnie z zasadą żądania pozwu (obejmującego żądanie zasądzenia skapitalizowanych odsetek za opóźnienie), powinna zostać powiększona o odsetki za okres opóźnienia od dnia 24 maja 2011 roku do dnia 3 października 2011 roku, a więc o kwotę 1.440,53 groszy, co razem daje sumę 9.545,89 złotych, która podzielona na pół winna skutkować wypłaceniem obojgu powodów kwoty po 4.772,95 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 października 2012 roku. Żądanie powodów w tym zakresie znajduje swą podstawę w art. 482 § 1 k.c. W pozostałym zakresie powództwo winno być oddalone.

Z podanych wyżej względów zaskarżony wyrok należało zmienić na mocy art. 386 § 1 kpc.

Nadto, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, w pozostałym zakresie oddalono apelację jak niezasadną na podstawie art.385 kpc. zmiana obejmowała też rozstrzygnięcie o kosztach procesu, które stosownie do wyniku postępowania w oparciu o art.100 kpc (poprzez stosunkowe ich rozdzielenie- powodowie wygrali ostatecznie sprawę w 98,17%) zasądzone na rzecz każdego z powodów w wysokości po 741,83%. Skoro bowiem roszczenie główne zasądzone zostało na ich rzecz po połowie, zatem brak było podstaw do innego rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono po myśli art. 100 kpc, dokonując ich stosunkowego rozdzielenia, biorąc pod uwagę, że powodowie utrzymali się ze swym żądaniem w postępowaniu odwoławczym w 93,5%, a pozwana wygrała w postępowaniu odwoławczym w 6,5%. Zatem skoro każdy z powodów poniósł w tym postępowaniu koszty zastępstwa w kwocie po 90 zł (na podstawie §6 pkt 2 w zw. z §12 ust.1 pkt1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - tekst jedn. Dz. U. z 20913 poz. 490), a pozwana poniosła koszty w wysokości opłaty od apelacji -78 zł oraz wynagrodzenia pełnomocnika- 300 zł – na podstawie §6 pkt 3 w zw. z §12 ust.1 pkt1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, stosunkowe rozdzielenie tych kosztów przy uwzględnieniu przegranej pozwanej w 93,5% doprowadziło do zasądzenia na rzecz powodów po 72 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.

SSR(del.)Adam Dusza SSO Lucyna Morys-Magiera SSO Gabriela Sobczyk